

یادداشت

مدیرحجمی‌زاده
سرمری تیم هندبال سپاهان نوین

تغییر الگوی مصرف در ورزش ضروری است

تجاوز دشمن به خاک ایران، ورزش کشور را با چالش در بخش سرمایه‌گذاری مواجه کرده است؛ موضوعی که ادامه فعالیت در برخی رشته‌های ورزشی را با اما و اگرهایی روبه‌رو ساخته است. برخی صنایع پیش از این حامی حدود ۸۰ رشته ورزشی حرفه‌ای در بخش زنان و مردان بودند و نقشی مؤثر هم در ورزش قهرمانی و هم در ارتقای سلامت عمومی ایفا می‌کردند. بی‌تردید، غیبت این حامیان در عرصه سرمایه‌گذاری، پیامدهای منفی برای ورزش به همراه خواهد داشت. هرچند ایران با شرایط جنگی بیگانه نیست و در دوران جنگ هشت‌ساله نیز چنین تجربه‌هایی را از سر گذرانده است- دوره‌ای که رژیم بعثی عراق حتی زیرساخت‌های اقتصادی و ورزشی را هدف قرار می‌داد- اما شرایط کنونی به‌واسطه وابستگی گسترده ورزش به صنعت و آسیب‌دیدگی بخشی از آن، متفاوت است.

طبیعی است که در چنین وضعیتی، اولویت دولت تأمین معیشت و حفظ سفره مردم باشد؛ با این حال، مسئولان نباید از نقش حیاتی ورزش در ایجاد شادابی و نشاط اجتماعی غافل شوند. دولت به‌خوبی می‌داند که ورزش، حوزه‌ای حذف‌ناشدنی است و بی‌تردید برای بازگرداندن آن به چرخه پویای خود تلاش خواهد کرد. در این میان، صرفه‌جویی در تمامی بخش‌ها- به‌ویژه ورزش- ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. از سوی دیگر، برخی بازیکنان و مربیان خارجی در پی شرایط جنگی، قراردادهای خود را فسخ کردند، اما دستمزدشان را به‌صورت ارزی دریافت کرده و کشور را ترک کردند. این موضوع شاید برای فوتبال چالش بزرگی ایجاد نکند، اما برای بسیاری از ورزشکاران که درآمد‌های محدودی دارند و معیشت‌شان به همین قراردادها وابسته است، مشکلات جدی به‌همراه دارد؛ ورزشکارانی که تنها با همان مبالغ، امکان ادامه تمرین و فعالیت حرفه‌ای برای یک سال را پیدا می‌کنند.

الگوپردازی از تجربه کشورهای دیگر در مدیریت ورزش پس از جنگ، اگرچه می‌تواند مفید باشد اما مستلزم توجه به تفاوت‌های ساختاری است. ساختار ورزش ایران با کشورهایمانند ژاپن، کره جنوبی و آلمان تفاوت‌های بنیادین دارد. در ایران، ورزش عمدتاً زیرمجموعه دولت است و بخش خصوصی نقش پررنگ اما غیرمستقل دارد، در حالی که در کشورهایی مانند ژاپن، شهرداری‌ها دربره فعالیت تیم‌ها در شهرها تصمیم‌گیری می‌کنند.

با این حال، می‌توان با بومی‌سازی و شبیه‌سازی تجربه‌های موفق جهانی، از آنها در جهت بهبود شرایط بهره برد.

ورزش ایران در شرایط کنونی با چالشی بزرگ روبه‌روست. امید آن می‌رود که با عبور از شرایط خاص، زمینه‌ای فراهم شود تا بار دیگر به مسیر پیشرفت و توسعه ورزش اندیشیده شود.

یادداشت

حمید عزیز
رئیس فدراسیون گلف

درآمدزایی در دستورکار فدراسیون‌ها قرار گیرد

با توجه به خسارت‌های گسترده ناشی از جنگ تحمیلی، منطق حکم می‌کند که وابستگی ورزش به منابع دولتی هرچه سریع‌تر کاهش یابد تا روند بازسازی اماکن آسیب‌دیده شتاب بگیرد. البته این به‌هیچ‌وجه به معنای خارج کردن ورزش از اولویت‌های دولت نیست؛ بلکه باید با مدیریت صحیح منابع و حرکت به سوی صرفه‌جویی، بهره‌وری را افزایش داد.

به‌راستی کدام عامل، جز ورزش، می‌تواند ارزان‌ترین و درعین‌حال مؤثرترین راه برای بازسازی روحی و روانی جامعه، تقویت همبستگی، برانگیختن غرور ملی و تحکیم اتحاد و انسجام حاکمیت باشد؟

در حوزه باشگاه‌ها و فدراسیون‌ها نیز لازم است به سمت توانمندسازی اقتصادی حرکت کنیم. در شرایط کنونی، نمی‌توان انتظار داشت دولت هزینه‌های مدیریت فدراسیون‌ها و باشگاه‌ها را نیز بر عهده بگیرد. باید از این فرصت بهره‌بریم و وابستگی ورزش به منابع دولتی را کاهش دهیم. نزدیک به ۱۵۰ سال است که ورزش از بودجه دولت تغذیه می‌کند؛ در این میان، باید پرسید نقش و کارکرد مدیران و رؤسای فدراسیون‌ها در ایجاد ارزش افزوده برای کشور چیست؟

ضروری است با برنامه‌ریزی دقیق و ارائه طرح‌های عملیاتی، روی پای خود بایستیم. برای نمونه، اگر حق پخش تلویزیونی فدراسیون فوتبال به‌صورت منصفانه و واقعی محاسبه و پرداخت شود، آیا همچنان نیازی به بودجه‌های دولتی باقی خواهد ماند؟

باید به تمامی فدراسیون‌ها مأموریت داده شود که درآمدزایی را در دستورکار خود قرار دهند؛ این رویکرد باید کمیته ملی المپیک و پارالمپیک را نیز دربرگیرد. هیچ نهادی به اندازه این دو سازمان از شبکه ارتباطات داخلی و بین‌المللی برخوردار نیست و به همین دلیل می‌توانند نقش بسزایی در ایجاد درآمد‌های پایدار ایفا کنند و خود را از اتکا به هزینه‌های میلیاردری بودجه کشور برهانند.

بر این باورم که اگر امکانات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری به صورت مطلوب در اختیار فدراسیون‌ها قرار گیرد، فرآیند درآمدزایی به‌طور جدی محقق خواهد شد.

جامعه است. «دارنده دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه نهادهای دولتی را در سال

«ایران» حذف هزینه‌های غیرضروری در رشته‌های ورزشی را بررسی می‌کند

قطار ورزش روی ریل مدیریت هوشمند

سینا حسینی / در شرایط خاص مثل جنگ، مدیریت بهینه منابع یک ضرورت انکارناپذیر است. حوزه ورزش نیز از این قاعده مستثنی نیست. در چنین وضعیتی، «کیفی‌سازی» به‌عنوان یکی از رویکردهای راهبردی در کنترل هزینه‌ها، می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در حفظ پویایی ورزش ایفا کند. رویکردی که به جای گسترش کمی و پرهزینه فعالیت‌ها، بر ارتقای کیفیت، اثربخشی و اولویت‌بندی منابع تأکید دارد.

کارشناسان ورزش بر این باورند که نقش مدیران در نهادینه‌سازی الگوهای استاندارد مصرف منابع، بسیار کلیدی است. بهره‌گیری از روش‌های علمی و برنامه‌ریزی و تخصیص بودجه، می‌تواند مسیر عبور از

عباس ترابیان، مدیرسازمان فوتبال استقلال در گفت‌وگو با «ایران»:

ورزش ایران هم باید مثل ژاپن مسیر توسعه را دنبال کند

عبور از وضعیت فعلی مستلزم تحمل یک دوره دشوار است

عباس ترابیان، مدیرسازمان فوتبال

مهری رنجبر / عباس ترابیان، مدیر سازمان فوتبال باشگاه استقلال، منتقد است شرایط جنگی باشگاه‌های ورزشی را در چرخه اقتصادی با چالش‌های بزرگی مواجه کرده است. به باور او، ورزش که ارتباط مستقیمی با سلامت جامعه دارد، بدون تردید برای دولت از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و به

عبور از وضعیت فعلی مستلزم تحمل یک دوره دشوار است

نظر گرفتن مجموعه شرایط کشور به این حوزه نگاه می‌کند.

آیا سرنوشت باشگاه‌ها تحت تأثیر قرار می‌گیرد؟

باشگاه‌ها باید از بودجه دولتی مستقل باشند و با منابع مالی خصوصی اداره شوند. با این حال، برخی باشگاه‌ها همچنان از بودجه نهادهای دولتی بهره می‌برند که در شرایط کنونی، پیش‌بینی‌های مالی آنها محقق نشده و با مشکلاتی مواجه شده‌اند. از

اگر در شرایط جنگی بودجه ورزش از اولویت‌های دولت خارج شود، سرنوشت باشگاه‌های ورزشی چه خواهد شد؟

دولت درباره حذف یا تداوم اعتبار ورزش در بودجه تصمیم‌گیری و این تصمیم را براساس سیاست‌ها، شرایط کشور و آینده‌نگری‌های خود اتخاذ می‌کند. نباید فراموش کرد که بودجه ورزش از مهم‌ترین بخش‌های بودجه‌ای جامعه است، زیرا با سلامت عمومی و حتی کاهش بسیاری از ناهنجاری‌های اجتماعی ارتباط دارد. بنابراین دولت با در

مهدی زاده، عضو کمیسیون ورزشکاران کمیته ملی المپیک در گفت‌وگو با «ایران»:

حالا وقت حرکت به سمت خصوصی‌سازی ورزش است

پریسا غفاری / امیر مهدی‌زاده، عضو کمیسیون ورزشکاران

کمیته ملی المپیک، معتقد است دولت و مجلس باید حمایت از ورزشکاران در میادین بین‌المللی را در زمره اولویت‌های اصلی خود قرار دهند؛ همان‌گونه که رئیس جمهوری نیز در دیدار با مدیران ورزشی بر آن تأکید کرده است. به باور او، ورزشکاران می‌توانند نفع‌اند غرور و ایستادگی ملت ایران باشند. البته در این مسیر، حذف هزینه‌های غیرضروری امری اجتناب‌ناپذیر است و باید هرچه سریع‌تر عملی شود.

او با اشاره به خسارات ناشی از تجاوز دشمن به خاک ایران و تأثیر آن بر اولویت‌های کشور می‌گوید: «طبیعی است که در شرایط پسا‌جنگ بازسازی اماکن آسیب‌دیده کشور مهم‌تر از هر موضوع دیگری است و تمرکز به سمت تأمین نیازهای عمومی و بازسازی سوق پیدا می‌کند. اما پس از جنگ، ورزش اهمیتی دوچندان می‌یابد؛ چرا که یکی از آسان‌ترین و مؤثرترین راه‌ها برای برافراشته شدن پرچم کشور و نمایش اقتدار ایران، حضور موفق در میادین ورزشی است. در هفته‌های اخیر نیز با فرمانی تیم‌های کشتی فرنگی و آزاد در آسیا و نایب‌قهرمانی توانندگان و نوجوان در جهان، به جهان‌نشان و سیاست‌گذاران بین‌المللی نشان دادیم در

عرصه رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که ورزش، با زوری محرک جامعه است.» دارنده دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه نهادهای دولتی را در سال

اتخاذ کرده‌اند. برای نمونه، در جریان جنگ یوگسلاوی، لیگ فوتبال این کشور در سال ۱۹۹۹ نیمه‌تمام باقی ماند. همچنین در خلال جنگ جهانی دوم، از سال ۱۹۳۹ تا ۱۹۴۴ در آلمان، رقابت‌های ورزشی این کشور به‌صورت کامل برگزار نشد. پیش‌تر از آن نیز در دوران جنگ جهانی اول، فصل ۱۹۱۴-۱۹۱۵ رقابت‌های ورزشی ایتالیا ناتمام ماند. این نمونه‌ها نشان می‌دهد که تعلیق یا تعدیل فعالیت‌های ورزشی، نه‌تنها امری بی‌سابقه نیست، بلکه راهکاری پذیرفته‌شده برای مدیریت منابع در شرایط خاص است.

در این میان، تجربه ژاپن نیز در خلال جنگ جهانی دوم قابل توجه است. با تشدید شرایط جنگی، بسیاری از فعالیت‌های ورزشی و حرفه‌ای

در این کشور به حالت تعلیق درآمد یا به‌شدت محدود شد. لیگ‌های حرفه‌ای و رقابت‌های سازمان‌یافته در عمل تحت‌الشعاع نیازهای جنگی قرار گرفتند و بخش قابل‌توجهی از نیروی انسانی از جمله ورزشکاران به خدمت نظامی فراخوانده شدند. حتی ورزش‌هایی مانند بیسبال که از محبوبیت بالایی در ژاپن برخوردار بودند، در مقاطعی با محدودیت‌های جدی مواجه شدند و بسیاری از مسابقات لغو یا با حداقل امکانات برگزار شد. این تغییر رویکرد، بخشی از سیاست کلان دولت ژاپن برای تمرکز منابع بر نیازهای حیاتی جنگ و کاهش هزینه‌های غیرضروری بود. براین اساس، به‌نظر می‌رسد تعلیق موقت لیگ‌های ورزشی در ایران در صورت نبود توجه

منابع مواجه شود. در این میان، بازیکنان نیز که برآمدهای قراردادی خود برای تأمین زندگی حساب کرده‌اند، به‌سختی حاضر به چشم‌پوشی از حقوق خود خواهند بود.

آیا در این شرایط، صرفه‌جویی به‌اولویت باشگاه‌ها تبدیل می‌شود؟

صرفه‌جویی زمانی معنا پیدا می‌کند که رقابتی در کار نباشد. در حالی که در لیگ، تیم‌ها در رقابتی فشرده به دنبال برتری هستند و نمی‌توان از یک تیم انتظار داشت صرفه‌جویی کند و البته سایر رقبا هم چنین نمی‌کنند. همین مسأله تصمیم‌گیری برای فدراسیون را نیز دشوار کرده، به‌گونه‌ای که تعیین تکلیف مسابقات زمان‌بر شده، چراکه زیرساخت‌ها و شرایط لازم مهیا نبوده است. از سوی دیگر، تیم ملی برای کشور اهمیت ویژه‌ای دارد و حضور موفق در جام جهانی یک هدف مهم محسوب می‌شود، اما وضعیت لیگ با تأخیر و بلاتکلیفی همراه بوده است. این تضاد میان اولویت‌های فدراسیون و باشگاه‌ها، از پیامدهای شرایط جنگی است که به‌طور کامل نیز قابل پیش‌بینی نبوده است.

مشکلات موجود

ویژگی‌های خاص خود را دارند و با چالش‌های سایر کشورها متفاوتند

بنابراین راه‌حل‌ها نیز باید متناسب با شرایط بومی طراحی و اجرا شوند

با توجه به تأثیر جنگ بر قرارداد مربیان و بازیکنان خارجی، آیا باشگاه‌ها ناچار به استفاده بیشتر از بازیکنان داخلی می‌شوند؟

در فوتبال، رقابت حرف اول را می‌زند. همه تیم‌ها به دنبال جذب بهترین بازیکنان هستند؛ این موضوع نه‌تنها در ایران، بلکه در سراسر جهان صدق می‌کند. حتی در لیگ‌های برتر اروپا نیز تیم‌ها ترجیح می‌دهند از بازیکنان خارجی، از جمله برزیلی یا آسیایی بهره ببرند. در برخی پست‌های تخصصی، جذب بازیکن خارجی اجتناب‌ناپذیر است، هرچند ایران نیز از بازیکنان باکیفیت برخوردار است که در صورت فراهم شدن فرصت، می‌توانند عملکرد مطلوبی داشته باشند.

آیا در این شرایط، قراردادها واقعی‌تری می‌شوند؟

در باشگاه استقلال، قراردادها شفاف و واقعی است و تحت نظارت نهادهای مختلف قرار دارد. حتی می‌توان گفت میزان پرداخت‌ها در این باشگاه

درخشان، پیشکسوت فوتبال در گفت‌وگو با «ایران»:

برای توسعه ورزش باید به بخش خصوصی اعتماد کرد

گروه ورزشی / حمید درخشان، کارشناس فوتبال، در گفت‌وگو با «ایران» با اشاره به شرایط اقتصادی ورزش ایران در دوران پسا‌جنگ می‌گوید: «با ورود بخش خصوصی، هم می‌توان به کمک دولت آمد و هم هزینه‌ها را به‌صورت بهینه مدیریت کرد.»

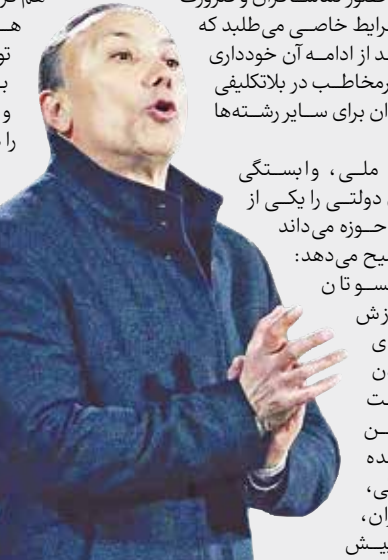
او با یادآوری ضرورت بازسازی کشور و اینکه در چنین شرایطی ورزش نمی‌تواند در اولویت اول قرار گیرد، می‌گوید: «ابتدا باید ثبات به کشور بازگردد و مهم‌تر از همه، آرامش مردم تأمین شود تا بتوان درباره ورزش تصمیم‌گیری‌های تازه انجام داد. در حال حاضر امکان اجرای تصمیم‌ها فراهم نیست. برای مثال، برگزاری لیگ فوتبال به‌دلیل حضور تماشاگران و ضرورت تأمین امنیت آنها، شرایط خاصی می‌طلبد که فعلاً مهیا نیست و باید از ادامه آن خودداری کرد. وقتی فوتبال پرمخاطب در بالاترین است، چگونه می‌توان برای سایر رشته‌ها برنامه‌ریزی کرد؟»

مری پیشین تیم ملی، وابستگی ورزش به بودجه‌های دولتی را یکی از آسیب‌های جدی این حوزه می‌داند و در این خصوص توضیح می‌دهد: «سال‌هاست پیشکسوتان و حتی وزارت ورزش بر خصوصی‌سازی باشگاه‌ها و جدا شدن ورزش از بدنه دولت تأکید دارند، اما این هدف هنوز محقق نشده است. در چنین شرایطی، بویژه در زمان بحران، این ضعف بیش از پیش

خود را نشان می‌دهد؛ چراکه با آسیب دیدن صنایع و مجموعه‌های تحت حمایت دولت، ورزش نیز بیشترین طعمه را می‌خورد. به احتمال زیاد، در فصل پیش‌رو برگزاری مسابقات با شوازی‌های فراوانی همراه خواهد بود و حتی ممکن است برخی نهادها از تیمداری صرف‌نظر کنند. ما سال‌هاست هشدار می‌دهیم که فوتبال باید از ساختار دولتی خارج شود.»

درخشان در عین حال راهکارهایی برای تداوم فعالیت‌های ورزشی ارائه می‌دهد و می‌گوید: «باید به سرمایه‌گذاران بزرگ میدان داده شود تا با ورود به ورزش، هم برندگان را در ایران و عرصه بین‌المللی توسعه دهند. دولت نیز می‌تواند با تکیه بر ظرفیت‌های داخلی، تقویت روحیه ملی و تلاش مستمر، مسیر بازسازی و پیشرفت را هموار کند.»

او همچنین بر ضرورت کاهش هزینه‌های غیرضروری در ورزش می‌گوید: «وقتی ورزش از زیر چتر دولت خارج شود، برای هر هزینه، کار کارشناسی انجام می‌شود تا مشخص شود این هزینه تا چه اندازه بهینه است. در چنین شرایطی، جذب مربی با بازیکن خارجی نیز براساس محاسبات دقیق صورت می‌گیرد و مدیران باشگاه‌ها دیگر بی‌محابا هزینه نمی‌کنند. نتیجه این روند، بهره‌برداری بهتر و کارآمدتر از ظرفیت‌های فوتبال خواهد بود.»

همین دلیل بودجه آن نیز در زمره بودجه‌های مهم کشور قرار می‌گیرد. ترابیان همچنین بر این نکته تأکید می‌کند که الگوپردازی از برخی کشورها لزوماً نمی‌تواند گره‌گشای مشکلات ورزش ایران باشد؛ چراکه شرایط ایران با سایر کشورها متفاوت است.

سوی دیگر، باشگاه‌های خصوصی نیز ناگزیر تحت تأثیر تحولات اقتصادی کشور قرار می‌گیرند. تحولات اقتصادی می‌تواند برای آنها، هم فرصت‌ساز باشد و هم محدودکننده. به عنوان مثال، باشگاهی که بر اساس برنامه‌ریزی‌های خود قراردادهایی با این حال، برخی باشگاه‌ها همچنان از بودجه نهادهای دولتی بهره می‌برند که در شرایط کنونی، پیش‌بینی‌های مالی آنها محقق نشده و با مشکلاتی مواجه شده‌اند. از

مهدی زاده، عضو کمیسیون ورزشکاران

کمیته ملی المپیک در گفت‌وگو با «ایران»:

حالا وقت حرکت به سمت خصوصی‌سازی ورزش است

پریسا غفاری / امیر مهدی‌زاده، عضو کمیسیون ورزشکاران

کمیته ملی المپیک، معتقد است دولت و مجلس باید

حمایت از ورزشکاران در میادین بین‌المللی را در زمره

اولویت‌های اصلی خود قرار دهند؛ همان‌گونه که

رئیس جمهوری نیز در دیدار با مدیران ورزشی بر آن تأکید

کرده است. به باور او، ورزشکاران می‌توانند نفع‌اند

غرور و ایستادگی ملت ایران باشند. البته در این مسیر، حذف

هزینه‌های غیرضروری امری اجتناب‌ناپذیر است و باید

هرچه سریع‌تر عملی شود.

او با اشاره به خسارات ناشی از تجاوز دشمن به خاک

ایران و تأثیر آن بر اولویت‌های کشور می‌گوید: «طبیعی

است که در شرایط پسا‌جنگ بازسازی اماکن آسیب‌دیده

کشور مهم‌تر از هر موضوع دیگری است و تمرکز به

سمت تأمین نیازهای عمومی و بازسازی سوق پیدا

می‌کند. اما پس از جنگ، ورزش اهمیتی دوچندان

می‌یابد؛ چرا که یکی از آسان‌ترین و مؤثرترین راه‌ها

برای برافراشته شدن پرچم کشور و نمایش اقتدار

ایران، حضور موفق در میادین ورزشی است.

در هفته‌های اخیر نیز با فرمانی تیم‌های کشتی

فرنگی و آزاد در آسیا و نایب‌قهرمانی

توانندگان و نوجوان در جهان، به جهان‌نشان و سیاست‌گذاران

بین‌المللی نشان دادیم در

عرصه رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه

نهادهای دولتی را در سال

عصره رقابت‌های ورزشی نیز پیروزیم؛ چرا که

ورزش، با زوری محرک

جامعه است.» دارنده

دومدال طلای جهان، وابستگی با شگاکا، به بودجه